

227

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW OBRONY NARODOWEJ I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 24 lipca 1984 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wojskowego obowiązku meldunkowego oraz zezwoleń na pobyt czasowy za granicą i zezwoleń na zmianę miejsca pobytu przez osoby podlegające obowiązkowi służby wojskowej.

Na podstawie art. 53 ust. 4 ustawy z dnia 21 listopada 1957 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1984 r. Nr 7, poz. 31) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych z dnia 11 lutego 1980 r. w sprawie wojskowego obowiązku meldunkowego oraz zezwoleń na pobyt czasowy za granicą i zezwoleń na zmianę miejsca pobytu przez osoby podlegające obowiązkowi służby wojskowej (Dz. U. Nr 6, poz. 14) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 3 w ust. 2 skreśla się pkt 3;
- 2) w § 4:
 - a) w ust. 1:
 - w pkt 6 skreśla się wyrazy „jeżeli opuszczenie miejsca tego pobytu nastąpiło przed upływem czasu zgłoszonego przy zameldowaniu”,
 - dodaje się pkt 10 w brzmieniu:
 - „10) zgłoszeniu — przez poborowych:
 - a) opuszczenia miejsca pobytu stałego w związku z wyjazdem na pobyt czasowy trwający ponad 2 miesiące,
 - b) powrotu z miejsca pobytu czasowego trwającego ponad 2 miesiące do miejsca pobytu stałego.”
 - b) w ust. 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
 - „3) w ust. 1 pkt 10 — przez zgłoszenie informacji w urzędzie terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego, w którym poborowy jest zameldowany na pobyt stały.”;
- 3) w § 5 w ust. 1 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
 - „3) w § 4 ust. 1 pkt 10 — następuje przez złożenie w urzędzie tego organu wypełnionego i podpisanego przez poborowego formularza — odpowiednio najpóźniej w dniu wyjazdu albo przed upływem czwartej doby, licząc od dnia powrotu.”;
- 4) w § 11 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
 - „5) żołnierze rezerwy powołani do odbycia ćwiczeń

wojskowych, z wyjątkiem ćwiczeń trwających jeden dzień;”

- 5) w § 13 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2. Właściwy organ może odmówić wydania zezwolenia na pobyt czasowy za granicą, jeżeli w okresie zamierzonego pobytu ma nastąpić zgłoszenie się do poboru albo gdy uzasadnia to wykonanie obowiązku służby wojskowej.”;
- 6) w § 17 w ust. 1:
 - a) po wyrazach „określone w § 4 ust. 1 pkt 1—6” dodaje się wyrazy „oraz pkt 10”;
 - b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
 - „2a) dokonuje, na podstawie zgłoszenia przez poborowego opuszczenia miejsca pobytu stałego w związku z wyjazdem na pobyt czasowy trwający ponad 2 miesiące lub powrotu z tego pobytu do miejsca pobytu stałego, wpisu w wojskowym dokumencie osobistym o skreśleniu lub przyjęciu na ewidencję wojskowej kcmendy uzupełnień.”
 - c) w pkt 3 po wyrazach „na odpowiednim formularzu” dodaje się wyrazy „albo formularz, o którym mowa w § 5 ust. 1 pkt 3”;
- 7) § 20 otrzymuje brzmienie:
 - „§ 20. Urząd terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego zawiadamia w terminie 3 dni właściwy urząd lub wojskową komendę uzupełnień:
 - 1) o zmianie imienia, nazwiska lub zgonie osoby podlegającej wojskowemu obowiązkowi meldunkowemu,
 - 2) o wymeldowaniu na podstawie decyzji administracyjnej, jak również o pozostaniu na stałe za granicą lub o odmowie powrotu do kraju osoby podlegającej wojskowemu obowiązkowi meldunkowemu.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *F. Siwicki*

Minister Spraw Wewnętrznych: *w. z. W. Pożoga*

228

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ADMINISTRACJI I GOSPODARKI PRZESTRZENNEJ

z dnia 14 sierpnia 1984 r.

w sprawie zasad tworzenia, łączenia i likwidacji zrzeszeń transportu prywatnego oraz sprawowania nadzoru nad ich działalnością.

Na podstawie art. 12 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 18 lipca 1974 r. o wykonywaniu handlu oraz niektórych innych rodzajów działalności przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 193 i z 1984 r. Nr 5, poz. 24) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zrzeszenie transportu prywatnego, zwane dalej „zrzeszeniem”, może być utworzone, jeżeli na obszarze, który będzie objęty jego zasięgiem, liczba osób prowadzących działalność w zakresie transportu prywatnego wynosi co najmniej 400.

2. Zrzeszenie może obejmować swoim zasięgiem jedno lub kilka województw.

3. W razie potrzeby utworzenia zrzeszenia Naczelna Rada Zrzeszeń Transportu Prywatnego, zwana dalej „Naczelną Radą”, powołuje komisję organizacyjną oraz ustala zasady i tryb przeprowadzenia wyboru delegatów na pierwszy zjazd zrzeszenia.

4. Zrzeszenie może być utworzone również w drodze wydzielenia z istniejącego zrzeszenia o zasięgu międzywojewódzkim nowego zrzeszenia o zasięgu obejmującym obszar jednego województwa.

5. Utworzenie zrzeszenia w sposób, o którym mowa w ust. 4, może nastąpić, jeżeli liczba członków zrzeszenia o zasięgu międzywojewódzkim, prowadzących dzia-